

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת נח - גזל

"וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנַי הָאֱלֹקִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס" (בראשית ו, יא)

יוצא מכאן שאם דור המבול לא היו חוטאים בעוון הגזל והחמס, הרי שלא היו נידונים מיד לכליה אלא היו עונשים בהתחלה בממונם וברכושם, מכיוון שאין בעל הרחמים נוגע בנפשות תחילה.

אבל מכיוון שממונם היה גזול, מיד נחתם גזר דינם, שנאמר "הַנְּגִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ" (בראשית ו, יג). זו גם המשמעות של הפסוק: "עֲשֵׂה עֵשֶׂר וְלֹא בְּמִשְׁפַּט בְּחַצֵּי יָמָיו יַעֲזָבוּ" (ירמיהו יז, יא).

מי שהרוויח את כספו בדרכים לא כשרות, עליו לשלם בחייו בעד עוונותיו, מכיוון שהכסף לא יכול לשמש לו כופר נפש.

הצדיק הגאון רבי אליהו אליעזר דסלר הסביר: עונש המבול בא בעקבות החמס, שנאמר: "כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס" (בראשית ו, יג). ההצלה מן המבול לא היתה אלא בהיפוכו, בכוח החסד, כאשר נח ומשפחתו, שמונה נפשות בלבד, שימשו והאכילו בעלי חיים רבים מאוד במשך שנה תמימה. כל אחד בזמנו ובמזונו המיוחד לו. הרי זו פעולת חסד עצומה שאין דוגמתה. חסד זה היה האבן הטובה שהאירה את התיבה. זה הצוהר שממלא אותה נוגה וזיו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמַי לַבַּיִת

ש"ק	כניסת לבת	צאת לבת	יציאת חם
19:06	18:30	17:19	י"ט
19:02	18:27	17:35	ת"א
19:02	18:27	17:36	מ"ב
19:05	18:29	17:38	כ"ג

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

רש"י הקדוש פירש את המילה: "וַתִּשְׁחַת" לשון ערווה ועבודה זרה. בגמ' סנהדרין (דף ק"ח ע"א) מובא: קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס. אמר ר' יוחנן: "בוא וראה כמה גדול כוחו של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל".

הרמב"ן כתב: חמס הוא הגזל והעושק. הטעם שנענשו עליו יותר מיתר אותם עבירות חמורות, כמו: עריות ועבודה זרה, משום שהיא מצווה מושכלת ואין צורך לאזהרה מוקדמת מפי נביא.

עוד שהוא רע לשמיים ולבריות. בספר 'מלא העומר' כתב עוד טעם על פי מה שאמרו חכמינו: "אין בעל הרחמים נוגע בנפשות תחילה" (ויקרא רבה פי"ז). כלומר, בהתחלה מענישים את האדם ברכוש ורק אם אין זה מועיל מענישים את האדם בנפש.

אם כן צריך להבין מדוע בורא עולם התחיל את העונש של דור המבול מיד ב"אֶמְחָה אֶת הָאָדָם" (בראשית ו, ז) ולא העניש אותם לפני כן בממון וברכוש?

הממון של האדם עשוי להציל את בעליו רק כאשר הכסף שהגיע לידי נרכש בדרכים כשרות והוגנות, כי אז יוצא שהאדם מאבד את הממון שלו ועל ידי כך הוא מקבל את עונשו.

אבל אם חלילה הממון הוא גזול ועשוק ואיננו קניינו של האדם, אז במקרה זה אין בכוחו להציל מעונש.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהי ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – שבת- שטיפת כלים

האם מותר להשתמש בבוילר או בדוד שמש לשטיפת כלים?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

שטיפת כלים לכתחילה תהיה על ידי כרית ניקוי פלסטיק שנקראת "ננס" שאינה צפופה ולא סופגת את המים.

כל חומר שניתן לסחוט כגון "סקוטש ברייט" או צמר פלדה, אסור לשטוף בו כלים. **מקורות:** שו"ת אור לציון ח"ב (פל"ד אות ב). נראה שאין למחות ביד חזקה באדם שמיקל בזה מכיוון שהוא אינו רוצה בסחיטה, הוי פסיק רישא דלא ניחא ליה בדרבנן. עיין בספר מעין אומר ח"ב (עמוד קמב). בספר שלמי יהודה (פ"ט הערה ז) כתב שאין להחמיר בצמר פלדה מדין ממחק את הכלים, אלא בכלי כסף, אבל בשאר כלים מותר אם אין חשש סחיטה.

מותר להדיח כלים כשכפפות של גומי על ידו. **מקורות:** חזון עובדיה - שבת (ח"ו עמוד קד).

מותר לכתחילה להשתמש בשבת בסבון נוזלי ואסור במשחה או בסבון מוצק. **מקורות:** שו"ת אור לציון ח"ב (פל"ד אות ג).

יש מתירים להשתמש בשבת בסבון מוצק. **מקורות:** הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ד (חאו"ח סימן כז) וח"ט (עמוד רסה).

מותר לנגב כלים במגבת שמיועדת לכך, ואין לחשוש שיבוא לידי סחיטה. **מקורות:** מג"א (סימן שב ס"ק כז), משנה ברורה (שם ס"ק נט) וכתב אף לנגב בה כלים הרבה שרי, דאם יהיה הסמרטוט לח מצד אחד על ידי הניגוב, ינגב בה מצד אחר. עיין בשו"ע (סימן שב ס"ב) לענין כוסות שפיהן צר שיש בהם שיורי מים, אסור לנגב משום סחיטה. כתב בשו"ת אור לציון ח"ב (פכ"ד אות ז) במגבת מותר מכיוון שהיא עבה ואין חשש לסחיטה. ועוד, דברי השו"ע הנזכר היינו אם יש בכוס הרבה מים, שאז יש בזה חשש סחיטה, אבל במעט אין לחוש.

יש פוסקים שאוסרים להשתמש בדוד שמש מכיוון שבשעה שפותח את ברז המים החמים ויוצאים מים מהדוד, נכנסים לתוכו מים צוננים והם מתבשלים במים החמים שבתוכו. **מקורות:** שו"ת שבט הלוי ח"א (סימן צד) ובשו"ת מנחת יצחק ח"ד (סימן מד). ראה בהרחבה בספר אורחות שבת ח"א (עמוד נד).

העיקר להלכה להתיר את השימוש בדוד שמש לרחיצת פניו וידי או לצורך שטיפת כלים ובפרט כשצריך את המים החמים לצורך תינוק או חולה שאין בו סכנה. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"ד (סימן לד) כיון שהבישול בתולדת חמה אינו אלא איסור דרבנן גזרה אטו תולדת האור, וגם אינו מבשל את המים הצוננים, הו"ל פסיק רישא דרבנן שמותר לדעת הרב תרומת הדשן (סימן טו). למרות שהמג"א (סימן שיד סק"ה) חלק וסבר לאסור, מכל מקום כתבו הפוסקים שכל דברי המג"א אמורים באיסור דרבנן שאסרוהו משום דדמי לדאורייתא, אבל בדבר שאסרוהו משום גזירה שמא יעבור על איסור תורה, אף המג"א מודה להתיר. כ"ה בספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד לו), שו"ת הר צבי (או"ח סימן קפח), שו"ת ציץ אליעזר ח"ז (סימן ט), וכן פסק בשו"ת אור לציון ח"ב (פ"ל אות ב). בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"א סמ"ה) כתב בשם הגרש"ז אורבך שטוב להימנע מלהוציא מים חמים מדוד שמש.

זְהִירוֹת מְגָזֵל

הגאון הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (ראש מחלקת הכשרות במבשרת ציון ורב ק"ק עין-חמד ומחה"ס הפופולרי הכשרות למעשה) סיפר על הדוד שלו, הגאון הרב אליהו פנחסי זצ"ל. הדוד שימש כראש הקיבוץ בישיבת 'יקירי ירושלים' - באר התלמוד. היה מזכה את הרבים בשעורי תורה. נודע בשיעוריו בכל מקצועות התורה וחיבר את סדרת ספרי 'דברי אליהו' על הש"ס.

הדוד התבקש לבית-עולמו לאחר שסבל ממחלה קשה ב-כ"ט סיון ה'תשע"ט (2019 למניינם) בגיל 60. ציונו בבית-העלמין סנהדריה בירושלים. לפני כחצי שנה בת הזקונים שלו, מרת בלום, חלמה על אבא שלה. בחלום הוא מצביע על ספר שנמצא בספריה במדף העליון ואומר לה: "הספר הזה לא שלי. תחזירי אותו לאחי".

הבת מתעוררת בבוקר. החלום היה כל כך מוחשי ולכן היא מחליטה לבדוק את אמיתות הדבר. היא ניגשת לארון הספרים, מביטה במדף שאביה הצביע עליו בחלום ומחפשת את הספר. היא לוקחת את הספר הראשון ופותחת את הדף הראשון. לא כתוב שם דבר.

היא עוברת בין הספרים במדף עד שהיא מוצאת ספר שבעמוד הראשון כתוב עליו: "מספרי שמואל פנחסי". (אחיו הוא הגאון הרב שמואל פנחסי שליט"א). היא דואגת להחזיר את הספר לאח של אביה. עכשיו בואו חשבון. הגאון ר' אליהו היה מזכה הרבים, נזהר מגזל ובסך הכל לווה ספר מאחיו.

למרות כל זאת הרב הגיע בחלום לבת כדי שתחזיר את הספר. הדבר הפריע לו בעולם העליון להגיע אל מקומו. לא לכל אחד מאפשרים בבית-דין של מעלה אחרי שנפטר לרדת לעולם הזה, להופיע בחלום ולבקש מקרובי משפחתו שיייעו לו להחזיר רכוש לבעליו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חתום במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג גון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

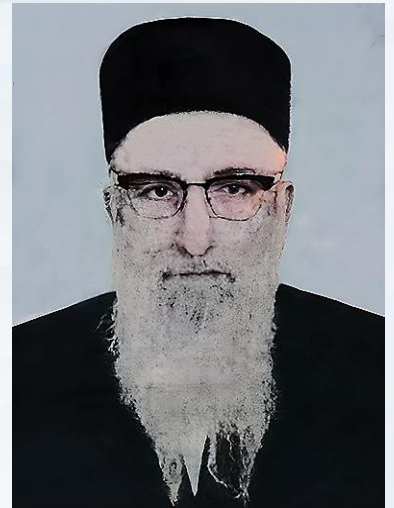
נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב דוד בן-ציון לניאדו זצ"ל

הגאון הרב דוד בן ציון לניאדו זצ"ל - נולד ב-כ"ז כסליו ה'תר"ס (1899) בחלב שבסוריה למשפחת רבנים ותלמידי חכמים שמוצאם מספרד. בהתחלה למד בת"ת מקומי. בהמשך עבר לישיבה. בחודש סיון ה'תרע"ט (1919), כשהיה כבן 19 שנים בלבד עלה לארץ לבד ללא משפחתו והתיישב בירושלים. למד בישיבת 'פורת יוסף'. בהמשך עבר לארה"ב, שם שימש כרב של קהילה יהודית של יוצאי חלב. אחרי תקופה קצרה חזר לארץ. כשהיה בן 25 התחתן. אחרי נישואיו עבר להתגורר בדירת הקדש של סניור אהרון סיליורה בשכונת 'מחנה יהודה' בירושלים.

חודשים אחדים לפני פרעות ה'תרפ"ט (1929) עבר להתגורר בחברון עם אשתו ושני ילדיו. לאחר הפרעות חזר לירושלים והתחיל לשמש כרב ושמם בית הכנסת 'זכות אהרון' בשכונת 'מחנה יהודה'. הרב התגורר עם משפחתו בת ה-14 ילדים בדירת שני חדרים (שגודלה כ-35 מטרים בלבד), שהוקמה בחצר בית הכנסת. אחרי מלחמת ה'תש"ח הוצע לו לעבור לדירה גדולה יותר, אבל רבינו סירב. במרוצת השנים רבו ספסלי בית המדרש והלומדים 'פלשו' גם לביתו הצר כדי למצוא פינה קטנה ללימודם רבינו קיבל אותם בביתו בסבר פנים יפות ובחיבת התורה. כל ימיו הירבה בתפילות ובתחנונים למען גאולתם של ישראל ולאקמא שכינתא מעפרא. החזיק בכל כוחו במצוות חסד של אמת. בכל חצות לילה ערך תיקון חצות וקונן על גלות השכינה. לאחר מכן למד עד אור הבוקר.

בסוף ימיו, אחרי שנכח לדעת שאין רב בכפר שלם ליד ת"א, שימש שם כרב עד אשר נמצא רב מקומי. יסד שיעורי תורה בביה"כ של העדה האורפליית בשכונת נחלאות. מסר שיעורי תורה בערבית בביה"כ של העדה הג'רמוקלית ובשכונת הבוכרים. ספרייתו הפרטית ששכנה בביתו הכילה ספרים רבים ונדירים, ונהג להשאיל אותם לכל דורש. בחמש השנים האחרונות לחייו סבל משיתוק חלקי של גופו והיה מרותק למיטה. למרות זאת לא מש מאוהלה של תורה. ענוותן מופלא. ברוב הספרים לא ציין את שמו המלא, וחתם ב'המשתדל', כשהאותיות האחרונות מרמזות על שמו. דאג לחלק צדקה למרות הדוחק שבו חי עם משפחתו, ונודע כסגפן. נפטר ב-ט' חשוון ה'תשל"ל (1969). חי כ-70 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים בחלקת הרבנים. מחשש שיכתבו עליו תארים שאינו חפץ בהם לכן ביקש שלא להספידו ושלא יפרסמו מודעות על פטירתו וכן ניסח את הכיתוב על המצבה. בהלוויתו השתתפו המונים: רבנים ואנשים שנעזרו מנדיבות ליבו ומצדקת פזרונו.

אביו: ר' שלמה אליהו (מחכמי וטובי העיר). **אימו:** מרת שרה. **אשתו:** מרת מזל זבדה (זבידיה. נישא בשנת ה'תרפ"ה 1925). **מרבותיו:** הגאונים ר' חיים כהן (תורגימאו), ר' שלמה (סלים) זעפרני ור' רפאל שלמה לניאדו. **מילדיו:** ר' אפרים (רב של קהילת 'בית יעקב' בסאו פאולו שבברזיל), מרת אסתר (נישאה לר' סעדיה לופס), ר' יעקב. **מספריו:** **ילקדושים אשר באר"ץ** - מחקר על תולדות קהילת חלב, רבניה וחכמיה • ליקוטי דוד - תולדות רבני טבריה • מליץ טוב - תפילות. הגיה ספרים רבים והוציאם לאור. מתוכם: • תרועת מלך • לשון חכמים • באור החיים • אביר יעקב • מחלב הארץ • תוכחה ומוסר • מעיין גנים • נעים זמירות פני אוהל מועד • בית שמחה • מחנה יהודה • מי מעיין • יושב אוהלים.

רבינו התפרסם בצדקותיו הרבות ובמתן בסתר לכל אדם מישראל. כל מעשיו היו בחסידות ולפנים משורת הדין. את רוב המשכורת שלו חילק לצדקה ואת 'המעשר' היה מניח לבני ביתו כדי חיותם בלבד. כך כל ימיו חי בדוחק עם רעייתו וארבעה-עשר ילדיו בצמצום ובתנאים קשים. הפרוטה מעולם לא היתה מצויה בכיסו בשביל בני הבית. מאידך גיסא, תמיד דאג למשפחות עניות.

מבוקר עד ערב היה עסוק בהרבצת תורה לצעירים ולמבוגרים. יסד עבורם שיעורים בבית הכנסת של האורפלים בשכונת נחלאות בירושלים, ובבית הכנסת של הג'רמוקלים שם לימד את תלמידיו. כששמע שבכפר שלם שסמוך לתל אביב, אין רב, נסע והחיה את תושבי המקום, שימש כרב כפר שלם עד אשר נמצא רב מקומי.

בנו סיפר שפעם אחת בימי חורף קשה, גשמים ושלגים ירדו ללא הפסקה והקור היה עז מאוד. כשאבא חזר לבית, ראינו, שהוא הגיע ללא מעיל. התפלאנו מאוד ושאלנו: "אבא, להיכן נעלם המעיל? אתה עלול להצטנן ביום כזה". הוא השיב: "הייתי בדרכי לבית הכנסת. ראיתי עני מרוד בא לקראתי רועד מקור, ממש קופא. פשטתי את מעילי והושטתי לו. בהתחלה הוא סירב, אבל לבסוף הסכים וקיבל. כלום יכולתי אחרת? אני בטוח שאין ידו משגת לקנות מעיל חורף, ואילו אני ברוך השם יש לי עוד מעיל אחד בארון ישן ודהוי, אבל מה בכך, מה זה כנגד מצוות מלביש ערומים". כך היתה דרכו במתן צדקה, כשפגש בעני היה מכניס ידו לכיס, וכמה שהעלה משם — מסר לו.

ר' אהרן בנו סיפר כי הגאון הרב יוסף עדס אמר לו: "אביך פעם אחת צעק עלי". ר' אהרן השיב בפליאה: "אבא? שיא העדינות היה. אינני זוכר שצעק על מישהו בימי חייו". הרב עדס סיפר: "פעם קרא לי לבוא אליו ולא יכולתי להגיע באותו יום. הגעתי למחרת, מכיוון שהייתי ממונה על כספי מתן בסתר. אביך פנה אלי בטענה קשה: "איך עשית לי את זה? איך נתת לי לישון בלילה וכספי הצדקה נמצאים אצלי?".

נחודשים אחדים לפני פרעות ה'תרפ"ט, עבר לגור עם משפחתו בחברון. מדי יום ביומו היה יורד למערת המכפלה להתפלל להצלחת כלל ישראל, לתיקון השכינה ולאקמא שכינתא מעפרא ולרפואת חולי ישראל. כאשר היה חולה בביתו, היה לוקח את החולה למערת המכפלה ולומד שם תהילים ותיקונים והחולה היה מתרפא באותה שעה.

גִּזְלַת מִקְטָרֵג בְּרֵאשׁ

ספרים.

הנכדה לא הבינה. 'חמישה ספרים מעכבים? באלו חמישה ספרים מדובר? ובכלל, מה סבא מחפש כאן? הרי עליו להיות בעולם העליון כעת, כיצד זה הגיע שוב לעולם הזה?!!'

"חמישה ספרים שאינם שלי מעכבים אותי. תוכלי לטפל בזה?" – סבא שאל במילים קצרות וברורות, שהדהדו בראש היטב. "מבטיחה!" – אמרה הנכדה ההמומה. אכן. היא בתוך חלום. אין לה מושג באלו ספרים מדובר, אבל כשסבא מגיע מעולם האמת ומבקש בקשה – היא בודאי תסכים למלא את בקשתו.

כאשר הסבא שמע את תשובתה, הוא התחיל מקפץ בשמחה כלפי מעלה, עלה ונתעלה, עד שנעלם מהאופק. אז הנכדה התעוררה מהחלום בבהלה...

היא התעוררה מהחלום רועדת ונסערת. הנכדה מיד התקשרה לאביה – הרב אליהו הי"ו. "אבא!" – זעקה בסערת רגשות ותיארה באוזניו את כל דבר החלום.

"הבטחתי לסבא לטפל בחמישה ספרים שאינם שלו. הם כנראה מצויים ברשותו ומעכבים אותו מלהגיע למקומו בגן עדן. אולם כיצד נדע באלו ספרים מדובר? והיכן הם נמצאים? ולמי הם שייכים?!"

אביה - ר' אליהו, נכנס מיד לעובי הקורה. הוא בדק ומצא שבבית אביו המנוח בירושלים לא נמצאו ספרים שאינם שלו. אז נזכר: כשהוריו עלו לארץ ישראל מארגנטינה, ארזו את כל חפציהם החשובים והעבירו אותם לארץ.

בבית שנתר מאחור, נותרו כמה חפצים, שאין בהם צורך. ארגז אחד של ספרים, שגם היה אמור להגיע לארץ נדחה בגלל משקלו החורג. הוא מיהר להתקשר לידיד בארגנטינה, שנכנס לבית ההורים, מצא את הארגז, פתח אותו וגילה:

מתוך הספרים שהיו בארגז היו חמישה ספרים שאינם של המנוח. חתומים עליהם שמות שונים. חמישה ספרים שנתרו מאחור, נשכחו בארגז מאובק ומצהיב והם לא שייכים לו.

חמשת הספרים הבודדים האלו, עיכבו את סבא מלהגיע למנוחתו עדן. חמשת הספרים האלו הובילו אותו לשוב לעולם הזה בחלום של נכדתו ולבקש ממנה לטפל בהם - כדי שיוכל להגיע אל המנוחה ואל הנחלה!

הרה"ג רבי מנחם שטיין הוסיף בדבריו: "מסתבר, שיהודי אשר כל ימיו שמר ונזהר ברכושו, שיהא נקי מכל בדל חטא, זיכו אותו משמים להשלים את המשימה ולהשיב חמישה ספרים אחרונים לבעליהם - לאחר פטירתו!"

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'פניני פרשת השבוע'. הרב אשר קובלסקי סיפר ששמע את הסיפור ממגיד המישרים הרה"ג רבי מנחם שטיין שליט"א, ששמע את דבר החלום מכלי ראשון.

יש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להיזהר שלא נהיה חייבים לזולת. אפילו כשמדובר בחוב פשוט או אפילו כאשר נמצא אצלנו דבר שלא שייך לנו.

עלינו לדעת, להפנים ולזכור את המסר שאין ויתורים בשמיים. אנחנו נידרש לשלם עבור כל חוב שאנחנו משאירים בעולם הזה וכמובן להחזיר כל דבר, שלא שייך לנו ונמצא באחריותנו.

בשעת ערב מאוחרת, בלילה שביין כ"ז לכ"ח בניסן ה'תש"פ, התקיימה הלוויה צנועה וקטנה בהר הזיתים בירושלים.

המנוח, הרב קלר זצ"ל, עלה מארגנטינה לפני כשלוש שנים והתיישב בירושלים – סמוך לבית בנו יבלחט"א הרב אליהו הי"ו.

כאן בארץ לא היו לו מכרים רבים, אבל בארגנטינה הוא נודע כיהודי ירא שמיים ונקי כפיים, שדקדק בקלה כבחמורה והתפרסם בדקדוקו המופלג בכשרות ממונו ועסקיו.

עד כדי כך הגיעו הדברים שבתקופה בה החזיק חנות מכולת, וידע כי יש מוצרים שמתחריו מוכרים במחיר זול יותר משלו, היה נוהג לומר ללקוחותיו שאת המוצר המבוקש אפשר לקנות במחיר זול יותר בחנות אחרת, בהדגישו כי אמנם החנות שלו לא יקרה, אבל יש מוצרים שאפשר לקנות במחיר זול יותר מאצלו...

גם בתקופה שבה ניהל עסק של שיווק ומכירת שקיות ניילון, לקוחותיו – גם הנכרים – לא טרחו לבדוק את החשבונות שהנפיק. כולם ידעו שהסוחר קלר מתנהל ביושר מדוקדק...

זו הקדמה נצרכת כדי להבין למה הרב קלר זכה במה שלא זכו אחרים. הזכות להגיע בחלום הלילה מעולם האמת – שמורה ליחידי סגולה ממש. הרב קלר זכה בזכות כבירה זו, ומעשה שהיה - כך היה:

לילה אחד בעת שנכדתו ישנה את שנת הלילה בשלווה, לפתע היא רואה לנגד עיניה את סבא שלה. הנכדה נחרדה וזעקה 'סבא!' – והוא השיב לה בחיוך מואר באורו של עולם שכולו טוב...

הנכדה חשה, כי ליבה פועם בחוזקה, תוך כדי שנתה – והנה דמותו של סבא נגלית אליה, והיא הביטה בו בעיניים שואלות ומתפלאות.

"חמישה ספרים" – סבא אמר לפתע. היא שמעה אותו היטב בחלומה. "חמישה ספרים מעכבים בעדי מלעלות. חמישה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
אביבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	אסודי בת חביבה ע"ה	דב בן יצחק ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	סלים בן פרוחה ז"ל
לטיף בן פרוחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
אביבה לויש ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
שרה בת נקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	עפאת בת השמט ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'ה ע"ה	נעימה בת גורג'ה ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	מישא אסתר בת זרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל